

Olümpiaaidee

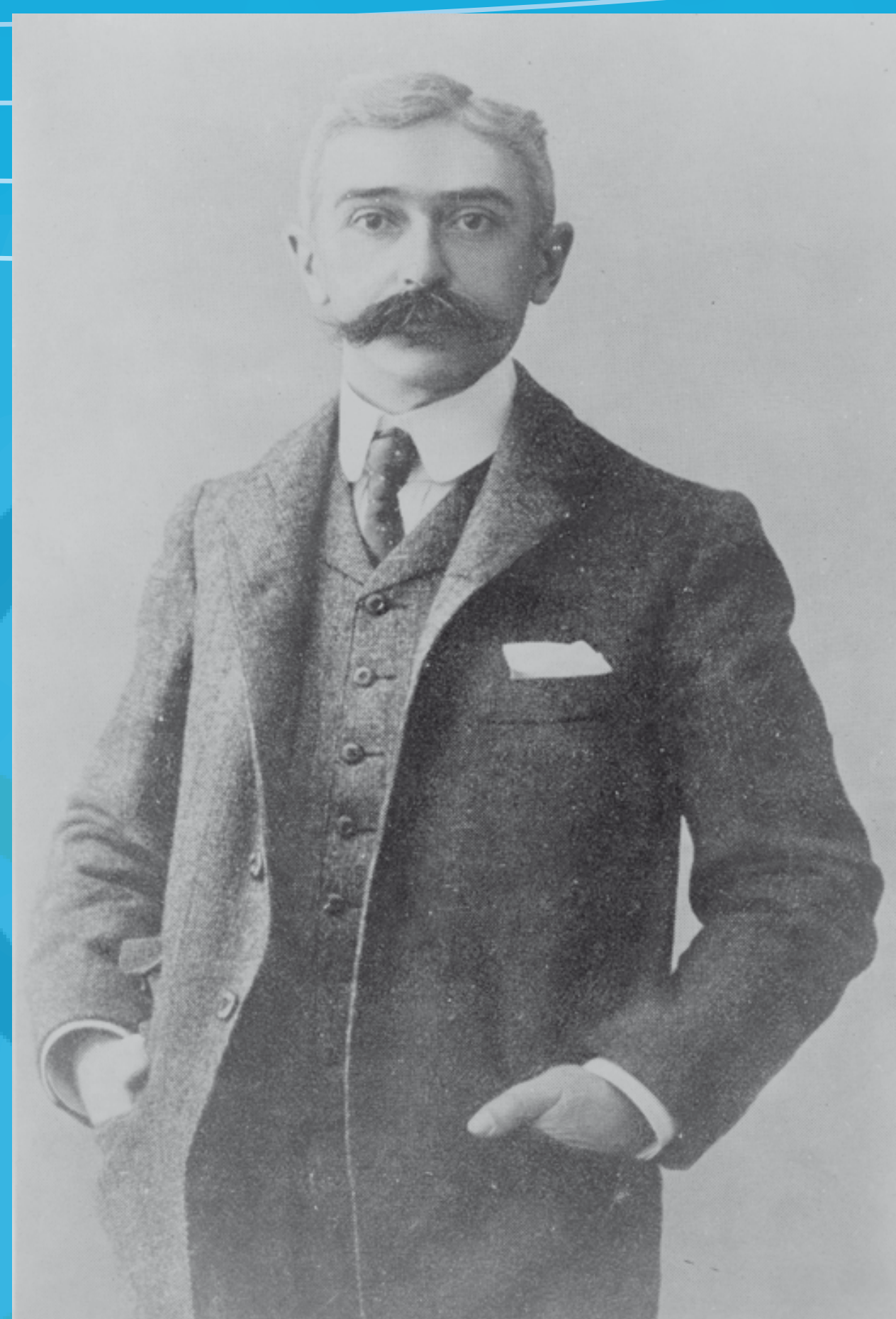
Tänapäevane sport kujunes maailmas välja XIX sajandil. Sammhaaval kasvas ka soov hakata korraldama rahvusvahelisi võistlusi ja nii kutsutigi Prantsuse haritlase Pierre de Coubertini eestvõttel ellu **rahvusvahelised olümpiamängud**. I nüüdisaegsed olümpiamängud toimusid 1896. aastal Ateenas (Kreeka).

Pierre de Coubertin ei tahtnud korraldada lihtsalt spordivõistlust, tema idee oli maailma paremaks muuta. Olümpiamängud olid tema jaoks ühtaegu nii sportlik, hariduslik kui ka kultuuriline ettevõtmine, mille abil kogu maailma noortele õpetada, et sport ei ole mõeldud mitte maailma lahutama, vaid ühendama. Sport pidi õpetama inimesi rahumeelselt koos tegusema ja üksteisest lugu pidama.

Neid Pierre de Coubertini poolt sõnastatud mõtteid nimetatakse tänapäeval olümpialikumise aluspõhimõteteks ehk **olümpismiks**. Väga lihtsalt on need mõtted kokku võtnud eesti kirjanik Juri Tuulik: „Olümpism on usk sellesse, et ilus ja õilis on üle inetust ja alatust, et aus mäng on üle pettusest ja salakavalusest, et inimese vaimne ja kehaline täius on see harmoonia, mis väärib ülimat lugupidamist.”

Olümpiamängud jagunevad olümpiaadi mängudeks ehk suveolümpiamängudeks ja taliolümpiamängudeks. Mõiste „**olümpiaad**” tähistab nelja aasta pikkust perioodi, mis algab ühtede olümpiaadi mängude (ehk suvemängude) avamisega ja lõpeb järgmiste olümpiaadi mängude avamisega. Olümpiamängude korraldamist ja kogu olümpialikumist juhib Rahvusvaheline Olümpiakomitee.

NB! Uuri veel! Lisamaterjale ja uusi teadmisi olümpiamängude kohta leiab Eesti Olümpiaakadeemia kodulehelt: www.olympiaharidus.eu



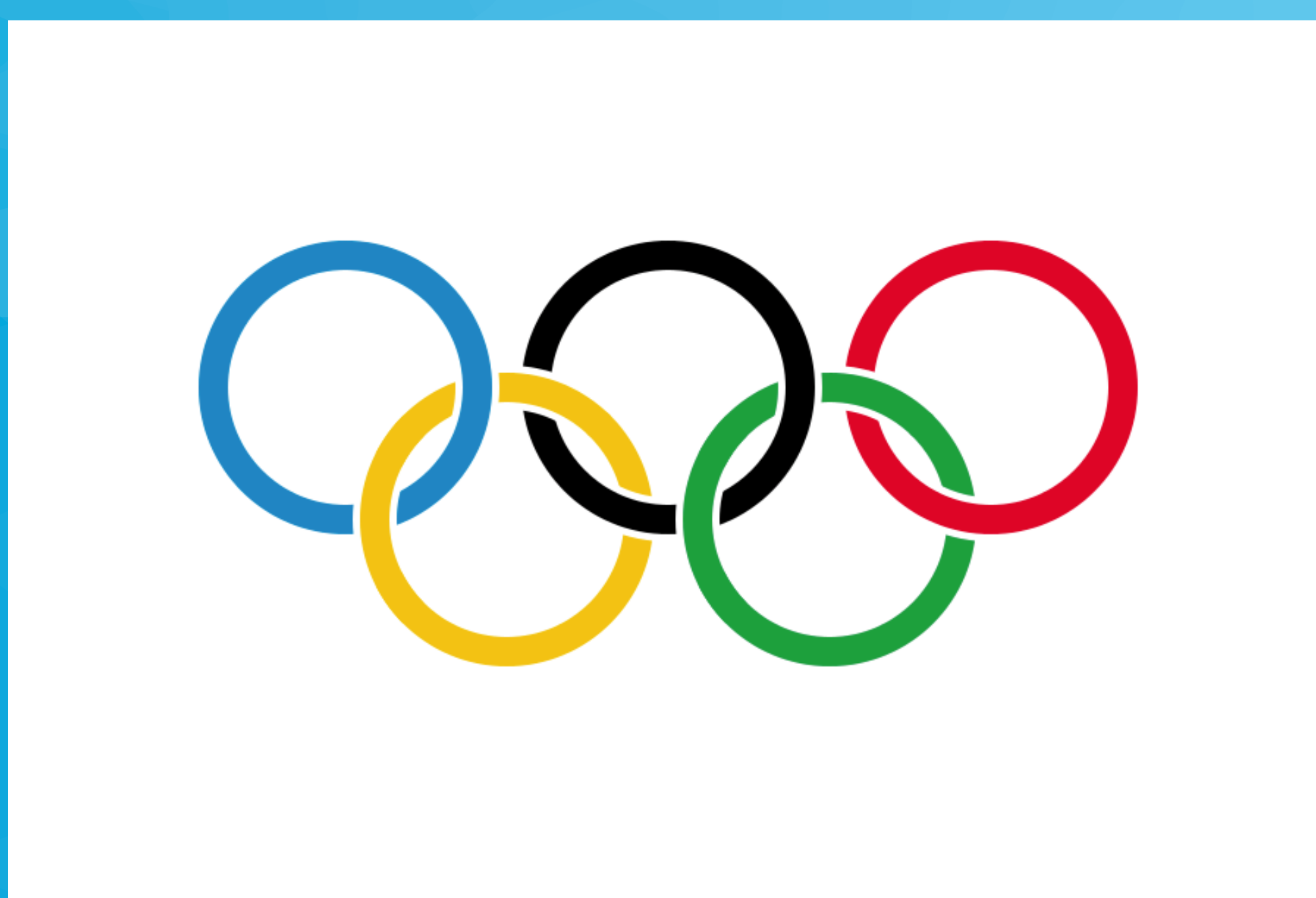
Olümpiata Pierre de Coubertin



I olümpiamängude peaarén – Ateena marmorstaadion



Rahvusvahelise Olümpiakomitee peakorter Lausanne'is (Šveits). Samas linnas tegutseb ka tuntud olümpiamuseum



Olümpiarõngad simboliseerivad viie maailmajao liitu ning kogu maailma sportlaste kohtumist olümpiamängudel aias ja sõbralikus võistluses



Ausa mängu põhimõtted on spordi lahutamatu osa. Seda rõhutab ka Melbourne'is asuv Mitch Mitchell'i skulptuur "Spordimehikkus", millel on jäädvustatud legendaarne ausa mängu hetk: 1956. aasta Austraalia milijooksu meistrivõistlustel aset leidnud duell kahe suurjooksja John Landy ja Ron Clarke'i vahel. See oodatud võistlus oleks aga toona võimud lõppeda liiga vara, sest Clarke komistas ja kukkus. Kuid tõelist sportlashinge näidanud Landy ei kasutanud võimalust konkurendist lahti saada, vaid peatus ka ise ja aitas kaaslasel tõusta, et korvuti jooksu jätkata!



Olümpiamängude erilisust rõhutavad sellega kaasnevad pidulikud rituaalid: sportlasdelegatsioonide sissemarss mängude avatseremoonial, olümpiatule süütamine, olümpialipu heiskamine. Pildil marsivad koos Eesti Olümpiaakadeemia lipuga kooliolümpiaat osavõtjad Kohilas



Suur spordimees Kaido Höövelson (aka Baruto) võib rahul olla. Kooliolümpia tuli on süüdatud!



Muistses Olümpias päikesekirte abil süüdatud olümpiatuli on põlenud ka Tallinnas. 1980. aastal toimus siin Moskva olümpiamängude purjeregatt



Olümpialepaas on iga sportlase unistus, kuid veelgi ühkem on kaasa lüüa olümpiarõngaste all toimuv as olümpiafinaalis. Pildil oleval Eesti neljapaadil (Andrei Jämsa, Allar Raja, Tõnu Endrekson, Kaspar Taimsoo) see 2012. aasta Londoni olümpiaavetel igatahes õnnestus ning koju tuldi sealt igati korraliku 4. kohaga



Spordimees Kaido Höövelson (aka Baruto) võib rahul olla. Kooliolümpia tuli on süüdatud!



Rahvusvahelise Olümpiaakadeemia keskus Olümpias (Kreeka). Siin tegeletakse rahvusvaheliste olümpiaharidusprojektide korraldamise ja üleilmse suunamisega

OLÜMPIA